

دبد نظری
خوارلس تاوانونه
PDFBOOKSFREE.PK

شیخ العرب العلام مارف بالله حضرت اقدس
مولانا شاه حکیم محمد زین العابدین صاحب برکات

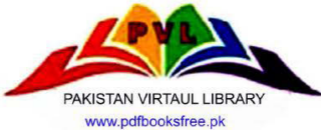
خانقاہ امدادیہ اشرفیہ
کلکتہ اقبال بلاک ٹیبر کراچی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ایک ضروری گزارش!

معزز قارئین کرام! اس کتاب کو عام قاری کے مطالعہ، اُمتِ مسلمہ کی راہنمائی اور ثوابِ دارین کے خاطر پاکستان ورچوئل لائبریری پر شائع کر رہا ہوں۔ اگر آپ کو میری یہ کاوش پسند آئی ہے یا آپ کو اس کتاب کے مطالعے سے کوئی راہنمائی ملی ہے تو برائے مہربانی میرے اور میرے والدین کی بخشش کے لئے اللہ رب العزت سے دُعا ضرور کیجئے گا۔ شکریہ

طالب دُعا سعید خان

دہندظری خوارلس تاوانونہ

دہندظری خوارلس تاوانونہ

شیخ العرب والعجم عارف باللہ حضرت اقدس
مولانا شاہ حکیم محمد اختر صاحب دہمت برکاتہم

خانقاہ امدادیہ اشرفیہ
گلشن اقبال بلاک نمبر ۲ کراچی

دہد نظری حواریس تاوانونہ

نمبر صفحہ	موضوعات	نمبر شمار
۳	باسمہ سبحانہ و تعالیٰ	۱
۴	د اللہ تعالیٰ نافرمان	۲
۵	پہ امانت کی خیانت کوونکی	۳
۶	دملعون دخطاب مستحق گرخی	۴
۹	احمق او بی عقل منل کیبری	۵
۱۰	د اللہ تعالیٰ دغضب اولعت مستحق گرخی	۶
۱۳	زرہ کمزوری سی	۷
۱۶	طبی نقصان غدی او مثانہ پارسوب پیدا کی	۸
۱۶	دسرعت انزال مریض حنی جورسی	۹
۱۶	پہ ناشکری کی مبتلا سی	۱۰
۱۷	بینائی تہ نقصان رسیبری	۱۱
۱۸	دزرہ خانہ خرابہ سی	۱۲
۱۹	دزرہ مرض انجاننا ورپیش سی	۱۳
۲۰	شرمگاہ بی محفوظہ نہ پاتیبری	۱۴
۲۱	دُمشت زنی مریض جورسی	۱۵

باسمه سبحانه و تعالى

زیر نظر رساله د روحانی طیب اعظم شیخ العرب
والعجم ولی کامل حضرت مولانا شاه حکیم محمد اختر
صاحب دامت برکاتهم العالیه و عظم دی. په دې رساله
کشی حضرت دهغی ناجوری دینی او دنیوی نقصانات بیان
کړی دی چی دکومی ناجوری احساس دخلقو له زړونو نه
ختم شوی ده. دغه رساله اصلاً په اردو ژبه کښی ده، لیکن
الله تعالی دی مترجم ته اجر عظیم ورکړی چی دوی پښتو
ژبی ته رانقل کړه، واقعی په پښتو او بالخصوص په هغو
خلقو چی هغه له اردو ژبی سره ناواقفه دی ددوی احسان
عظیم ده. دغه رساله ما وکتله انشاء الله هیخ غلطی په
کشی نشته. الله تعالی دی د اُمت د هدایت ذریعه وگرځوی.

سیف الرحمن

امام مسجد اشرف گلشن اقبال کراچی

دبدنظري خوارلس تاوانونه

دغه مضمون حضرت صاحب دامت برکاتهم په خپله حجره
خانقاه گلشن اقبال کراچی کی په ۶ صفرالمظفر ۱۴۱۹ مطابق ۲
جون ۱۹۹۸مزدیگریه ورزدسې شنبې بیان کړی.

① دالله تعالی نافرمان

حضرت صاحب وفرمایل چی بدنظری په حکم قطعی
سره حرامه ده دالله تعالی فرمان دی

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْا مِنْ أَبْصَارِهِمْ ﴾

اې نبی ﷺ تاسی ایمان لرونکو ته وویاست چی خپل
نظرونه کښته وساتی یعنی نامحرم بنسحو او هلکوانو ته مه
گوری. بس شوک چی بدنظری کوی هغه دحکم قطعی
مخالفت کوی او دحکم قطعی په مخالفت کولو سره
دحرام عمل کونکی گرجی. لهدا دبدنظری شخه دغان

ساتلو دپاره دافکر کول کافی دی چی دا دحکم قطعی
مخالفت دی یعنی دالله تعالیٰ نافرمانی ده.

۲ په امانت کی خیانت کونکی

او بدنظری کونکی دالله تعالیٰ په امانت کی خیانت
کوی الله تعالیٰ فرمائی

﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾

الله تعالیٰ دسترگو په خیانت او د زړه په رازو خبر دی،
دخیانت د لفظ نازیلیدل دا رابنوی چی مور د خپلو سترگو
مالکان نه یو امانت ساتونکی یو. محان وژل هم پدې خاطر
حرام دی چی مور د خپل جسم اصلی خاوندان نه یو الله
تعالیٰ د امانت په رقم مور ته دا جسم را کریدی او محکه چی
دا امانت دی پدې خاطر د مالک د امر پر خلاف دا استعمالول
یا جسم ته تاوان رسول یا دمینغ شخه ورل روا ندی. که
مور د خپل جسم او محان خاوندان وای نودهر قسم ردوبدل

حق به مودرلودای محکه چی مالک ته په خپل ملک کی دهر ردوبدل اختیاروی، دالله تعالی وه بندگمانو ته دا اختیار نه ورکول دلیل دی چی دا جسم زموږ سره دالله تعالی امانت دی او دمالک په امانت کی خیانت لوی جرم دی. لهذا شوک چی بدنظری کوی هغه دالله تعالی په ورکړی امانت بصریه کی خیانت کوی او خیانت کوونکی دالله تعالی دوست نسی گرعیدای.

۳) دملعون دخطاب مستحق گرعی

او بدنظری کوونکی دحضرت محمد ﷺ دلغت وړ گرعی. دمشکوة شریف حدیث دی

﴿ لَعَنَ اللَّهُ النَّاطِرَ وَالْمَنْظُورَ إِلَيْهِ ﴾

حضرت محمد ﷺ فرمائی چی الله تعالی دی پرنظر (کتونکی) او منظور (مان بڼکاره کوونکی) دواړو باندي لغت وکی یعنی شوک چی بدنظری وکی پرهغه دی هم

دالله تعالیٰ لعنت وی او څوک چی دبدنظری دپاره ځان
 منخته کی خپل حسن ونورو ته بښکاره کوی پر هغه دی هم
 دالله تعالیٰ لعنت وی که چیری بدنظری معمولی گناه وای
 نوحضرت محمد ﷺ چی رحمة للعالمین دی داسی بنیرا
 ئی نه ورته کول، دحضرت محمد ﷺ بنیرا کول دلیل دی
 چی دا عمل اینتهائی بد دی او دلعت معنی ده دالله تعالیٰ د
 رحمت څخه لیریوالی.

امام راغب اصفهانی په مفردات القرآن کی دلعت
 معنی لیکلی ده "أَلْبَعْدُ عَنِ الرَّحْمَةِ" بس کوم سړی چی
 دالله تعالیٰ درحمت څخه لیری سو هغه دنفس اماره دشر
 څخه ځان نسی ساتلای ځکه چی دنفس دشر څخه هغه
 څوک ځان ساتلای سی چی دالله تعالیٰ درحمت په سایه
 (سویری) کی وی. الله تعالیٰ فرمائی

﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾

نفس كثير الامر باسوء دى يعنى ډير زيات دېدى حکم
 کوونکى دى. نو بيا شوک د نفس د شرخه مخان ساتلاى سى؟
 ﴿إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ مگر پر چا چې د الله تعالى د رحمت
 سایه وى. معلوم سول چې د نفس د شرخه د مخان ساتلو
 يو اخنى لاره د الله تعالى د رحمت سایه ده محکه چې د
 ﴿أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ خارجول خپله خالق د ﴿أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ﴾
 کړېدى. بس شوک چې د ﴿إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ تر سايې
 (سویری) لاندې راغلى دهغه نفس ﴿أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ﴾
 نه پاته کيږي "أَمَارَةٌ بِالْخَيْرِ" به سى. پدې خاطر د
 ﴿يَغْضُوبُ مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ وروسته يې ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾
 وفرمايل چې چا دخپلو سترگو حفاظت وکي هغه د فرمان
 الهى په برکت سره او د حضرت محمد ﷺ د بنيرا خخه
 د مخان ساتنې په برکت د الله تعالى د رحمت په سایه (سویری)
 کښې راغلى اوس به نو دهغه شرمگاه هم د گناهونو خخه

محفوظه سى. معلومه سوه چى دسترگو دحفاظت انعام د شرمگاه حفاظت دى اود دې قضیې تصور وکړى څوک چى دخپل نظر حفاظت ونه کړى دهغه شرمگاه هم دگناهونو څخه محفوظه نسى پاته کيدای او پرهغه باندې چى څونه لعنت وسى هغه لږدى.

۴) احمق او بې عقل منل کيږي

حضرت حکيم الامت مولانا اشرف على تهانوى رحمه الله عليه فرمائي چى داسى خو هره گناه دېې عقلی او حماقت دليل دى څوک چى گناه کوى دا دليل دى چى دهغه په عقل کى خرابوالى دى چى دونه لوى مالک خوابدى کوى، دچا په قبضه کى چى زموږ ژوند او مرگ، تندرستى او ناجورپى، راحت او سکون، بڼه خاتمه او بده خاتمه ده، که چيرى دهغه عقل صحيح وای نو هيڅکله ئې گناه نه کول ليکن فرمائي چى

دبدنظری خو بیخی دییعلتوب گناه ده نه ورسره لیدل نه ورسره تلل ناحقه په ناحقه خپل زړه بې قراره کول دی. په لیدو سره هغه حسن نه خپل کپړی مگر زړه ناقراړه سی اود هغه په یاد کی بې قراره وی او زما زړه ته الله تعالی یو نوی علم عطاء کړی چی مسلمان ته تکلیف ورکول حرام دی نوڅوک چی دبدنظری کوی دې خوهم مسلمان دی، دې په دبدنظری کولو سره خپل زړه ته تکلیف ورکوی غم ورکوی بې قراره کوی ئې لهندا لکه څنگه چی بل مسلمان ته تکلیف ورکول حرام دی همدا رنگه خپل زړه ته دوک ورکول، تکلیف ورکول، بې قراره کول به څنگه جائز وی؟

۵ د الله تعالی د غضب او لعنت مستحق کرخی

اوس که یوڅوک ووائی چی دبنغو په کتلو سره زړه ته غم رسیږی لیکن دنظر په حفاظت کی خو هم زړه ته غم

دبد نظری خوارلس تاوانونه

رسیږی او په زړه کی ارمان وی چی آه څنگه بنائست بی
 ئی وی؟ ددې جواب دا دی چی په لیدلو کی چی خونه غم
 وی هغه ډیر زیات دی او دنه لیدو غم ډیر لږ وی ځکه چی
 که دی ولیدله نو خبر سوې چی دهغې بنسټی بنائست
 داسی دی، سترگی ئی داسی دی، پزه ئی داسی ده، شکل
 ئی کتابی دی نو داغم حسن معلوم به ډیر سخت وی او
 زړه به بی قراره او بی راحتته کړی او که دی دسترگو حفاظت
 وکی نو دا به حسرت دحسن نامعلومه وی چی ندی ورته
 وکتل نو لږ ارمان او سپک غم به وی او ډیر ژر به هیر سی او
 پر ارمان دحسن نامعلومه بانندی وزړه ته چی کوم د ایمان
 خوند عطاء کیږی، دالله تعالی دنزدیکت بی حده لذت چی
 ورته معلوم سی د هغه ومخ ته به د ټوله کائنات خونلونه
 ورته هیڅ هم نه معلومیږی ددې برعکس د بنائستو دلیدلو
 پرغم حسن معلوم بانندی دالله تعالی غضب او لعنت اوری چی

په هغه كې زړه يې قراره او يې سكونه كيدو سره يوه لحظه هم ارام نسي پيدا كولاى او ژوند به ئې تريخ سي .
 لهذا په دواړو غمو كېنې دمخكې او آسمان فرق دى ،
 يو عالم رحمت دى ، يو عالم لعنت دى . په دواړو غمو
 كېنې داسې فرق دى لكه په جنت او دوبرخ كې . لهذا دنظر
 دحفاظت حكم پر ايمان لرونكو باندې د الله تعالى لوى
 احسان دى چې ارمان د حسن نامعلوم په وركولو سره ئې
 دسخت غم حسن معلوم څخه ئې وساتلو . لكه څنگه چې
 يو څوك غوماشه وخورى او يو څوك مار ووهي نو څوك
 چې غوماشه وخورى هغه به شكر و كارې چې الله تعالى زه
 دمار دوهلو څخه وساتلم . لهذا دبناستو څخه دنظر په
 حفاظت كې چې ارمان دحسن نامعلومه دى هغه دغوماشى
 خوړل دى او بناستو ته دكتلو غم حسن معلوم په مار
 باندې وهل دى .

٦ زره کمزوری سی

دبدنظری شخه هر وخت د هغه دبنایست خیالونه راگرچی او په زره کی یو کشمکش وی چی په هغه زره کمزوری سی.

دبدنظری بدبختی داده چی دنظر سره سم حواسِ خمسسه یعنی پنځه سره حواسه او ټوله اعضاوی په حرکت راسی د ﴿ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴾ تفسیر په روح المعانی کی علامه آلوسی داسی کړی دی چی "بِاِجَالَةِ النَّظْرِ" بدنظری کوونکی دسترگو په لغړولو سره چی بنغو ته گوری الله تعالیٰ په هغه خبر دی او "بِاسْتِعْمَالِ سَائِرِ الْحَوَاسِ" او دهغه حواس خمسسه یعنی پنځه سره مادی دحرام لذت اخستو کوښښ شروع کړی. باصره یعنی سترگه هغی بنایستیې ته کتل غواړی، سامعه یعنی غوږ دهغه خبره د اوریدلو خواهش کوی، قوت ذائقه دهغه خوند کتلو یعنی

دحرام مچیدو غوښتنه کوی، قوت لاسه دهغه دمښولو او
 قوت شامه دهغې بنائستی خوشبوئی دبویدو په حرامو
 هلو کی اخته سی.

او دریم تفسیر دی "بِتَحْرِیْكَ الْجَوَارِحِ" دبدنظری
 کونکی ټوله اعضاوی هم په حرکت کی راسی، لاس
 او پښې او نوری اعضاوی دهغه محبوب حاصلول غواړی
 او الله تعالی دبدنظری کونکی دنظر او حواس او دټولو
 اعضاؤو په حرکتو خبر دی او بدنظری کونکی خبر هم
 نه دی چی الله تعالی ماته هگوری او "وَاللّٰهُ خَبِیْرٌ بِمَا
 یَقْضُوْنَ بِذٰلِكَ" او ددې حرکتو چی آخیری مقصد
 دی یعنی بدفعلی الله تعالی په هغه هم خبر دی او په خبریلو
 کی دسزا ورکولو حکم پت دی چی زه ستا حرکتوته
 هگورم، که دی لاس نه غنی واخستی نوعذاب درکوم.
 بس په دې آیت کی اشاره ده چی داسی شخص ته به

سزا ورکول کيږي که توبه ونه کړي. دبدنظری د بدفعلی
 اوله عینه ده او آخیری استادگاه پی بدفعلی کول دی په
 کوم محای کی چی شرمگاوی لشيږي او سپری په دواړو
 جهانو کی رسواسی. پدې خاطر الله تعالی دگناه اوله عینه
 حرامه کړه. محکه چی دبدنظری یو داسی اُتومات یعنی
 خودکاره عینه ده چی دقدم په ایښولو سره سپری تر ټولو
 آخیر منزل ته ورسپړي.

د هغه کار چی ابتدا پی غلطه وی دهغه انتها څنگه
 صحیح کیدای سی. همدا رنگه دبدنظری کوونکی حواس
 خمسه او ټوله اعضاوی په حرکت ولویږي او زړه دبدفعلی
 دخبیث قصد په خاطر په جنجال کی مبتلا سی. لهذا
 دبدنظری کوونکی زړه او ټوله وجود دواړه په کشمکش
 کی په مبتلا کیدو سره کمزوری سی.

٤) طبي نقصان غدی او مثانه پارسوب پیداکی

دبدنظری یو طبي نقصان دا هم دی چی مثانه او غدی پارسوب پیداکی چی په هغه سره ژر ژر د بولو ضرورت پېښیږی.

٥) دسرعت انزال مریض حنی جورسی

دبدنظری خنخه حکه چی شهوت په حرکت راخی او ترمنی پوری گرمی ورسپړی چی دهغه په خاطر منی نری سی بیا دهغه په وجه دسرعت انزال ناجوری ورپېښه سی او داسی سړی دمایني حقوق په صحیح طریقه نسی ادا کولای پدې خاطر دمیره او مایني په ماین کی اختلافات پیدا سی او کورنی ژوند ئې برباد سی.

٦) په ناشکری کی مبتلا سی

دبدنظری خنخه ناشکری پیدا کیږی حکه چی کله راز

راز شکلونه و وینی نو خپله ماینه بده ورته معلومیری او په ناشکری کی مبتلا سی چی ماته بنائسته ماینه نده راکړل سوی او که بنائسته وی نو وائی چی ډیره بنائسته نه ده راکړل سوی مخکه چی کومه بنخه ده ته ډیره بنائسته معلومیری نو خپله بنائسته ماینه هم هغه ته بڼه نه ایسی. دغه ډول د نعمت ناشکری کوی او شوک چی پرهیزکاره وی نورو ته نه گوری نوهغه ته خپله وچه ډوډی هم وریچی او غوښی معلومیری او دالله تعالیٰ پر نعمت باندی شکر کوی.

۱۰ بینائی ته نقصان رسیږی

په بدنظری دسترگودید ته هم تاوان رسیږی مخکه چی دسترگو شکر دنظر حفاظت دی او په شکر سره نعمت ډیریږی ﴿ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَا زَيْدًا نَكْمُ ﴾ الله تعالیٰ فرمائی که ته شکر وکې نو تا ته به نور هم ډیر درکړم او بدنظری کول ناشکری ده ، د نعمت ناشکری ده چی پر هغه دستخت

عذاب و عید دی ﴿ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابَ لَشَدِيدٍ ﴾ او که
ته ناشکری و کپی نو زما عذاب ډیر سخت دی.

۱۱ د زړه خانه خرابه سی

او دنظر دحفاظت تر ټولو لوی انعام دالله تعالیٰ قرب
او خاص تعلق دی، دلیلی څخه نظر ساتل دمولی دحاصلولو
سبب دی ځکه چی دنظر په حفاظت کی زړه دننه وینی
سی او کله چی دزړه آسمان څلور طرفه دارمانو په قربانولو
سره سور وگرځی نو دزړه دهره کونجه څخه دقرب او
دخدای تعالیٰ دوستی لمر راپورته سی .

او په بدنظری سره دالله تعالیٰ څخه دومره لیریوالی راځی
که ورته معلومه سی نو سپری به هیڅ کله بدنظری ونه کړی.
ددې مثال دادی کوم زړه چی دنظر دحفاظت په برکت
هر وخت ۹۰ درجې دحق تعالیٰ طرف ته متوجه بی او ۹۰
درجې دحق تعالیٰ په قرب کی بی ، که ئې چیری بدنظری

و کره نو دالله تعالیٰ شخه ۱۸۰ درجې وگرخی او دهغه
 مخ دحق تعالیٰ شخه ایسته سی او دهغې بنغی طرف ته
 وگرخی او هر وخت دهغې فنا کیلونکی لاش خیال ئې په
 زړه کی بی چی په هغه سره دزړه خانه خرابه سی او د پیرو
 کسانو خاتمه هم دبدنظری دبدبختی په وجه خرابه سویده.

۱۲) دزړه مرض انجائنا ورپیش سی

او په بدنظری سره په زړه کی انجائنا(دزړه یوناجوری
 ته وائی) پیدا سی عککه چی زړه په کشمکش کی مبتلا
 سی، حسن بی خپل طرف ته کشوی او دالله تعالیٰ بیرہ ئې
 پوری وهی په دی کشمکش سره انجائنا پیدا سی عککه په
 کشمکش کی زړه غټ سی که دنظر حفاظت بی کری
 وای نو دا کشمکش به نه وای او انجائنا به نه وای سوی.
 بیگانه ته په زړه ورکولو سره انجائنا پینښیری لیکن ددې نور
 اسباب هم سته دانه چی شوک دی په انجائنا کی مبتلا

ولیدی نو بدگمانی وکی چی ده به بدنظری کپی وی
 خصوصاً دنیکو خلگو په حق کبسی نور هم داحتیاط او بنه
 گمان خخه باید کار واخستل سی او پر هر مسلمان دبنه
 گمان کولو حکم دی، مطلب دادی چی پر نورو دی
 بدگمانی نه کوی بلکه خپل عان دبدنظری خخه دساتلو
 دپاره دی دا تاوان مخ ته کبسیږدی چی په بدنظری سره
 انجائنا پېښیږی.

۱۳ شرمگاه بی محفوظه نه پاتیری

په بدنظری سره شهوت په حرکت راخی دکوم بنایست
 په لیدو سره چی گرم سوکه هغه په لاس ورنه سی نود
 شهوت اور دسرولو دپاره دبدرنگی سره مخ تور کی، گرم
 سو یو عای او سوږ سو بل عای، گرم سو پر بنایستی او
 سوږ سو پر بدرنگی تور مخی بانندی، بدنظری بی کپی
 وه دبنايست په حرص کی او مخ بی تور کپی دداسی

بدرنگی سره چی دهغه و طرف ته کتل ئې هم زړه نه غوښتی. دا داسی خبیث عمل دی چی دگناه و آخیری منزل ته ئې رسوی او بیا بنائستی او بدرنگی ته هم سپری نه گوری. دبدنظری کولو وروسته دشرمگاه محفوظه پاته کیدل ممکن نه دی. پدې خاطر الله تعالی د ﴿يَغْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ وروسته ژر ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْجُلَهُمْ﴾ نازل کړی. معلومه سوه چی دچا نظر محفوظه پاته سو دهغه شرمگاه هم محفوظه پاتیری او دچاچی نظرنه وی محفوظه دهغه شرمگاه هم محفوظه نسی پاته کیدای.

۱۴) دُمشت زنی مریض جورسی

په بدنظری سره منی دخپل محایه بنوری یعنی دملا دتیر څخه راووغی او دمنی داخاصیت دی چی بیرته نسی تلای لکه څنگه چی موتر شاته تلای سی منی بیرته شاته نسی تلای او لکه څنگه چی دبوزې غولانزی ته بیرته شیدې

نسی تلای ٹحكه چى په غولانزه كى دوتلو لار خو سته
بیرته دورتلو لاره نه لری، همدارنگه منی هم دخپله عیایه
چى مخ ته راسى بیا بیرته نسی تلای، لهدا اوس په یو
طریقه نه یو طریقه راوځی كه شه هم په حرام موقع كى وى.
دبدنظری بدبختی ده چى بیا دحرام او حلال فرق نه
پركیږی. لهدا یابه دیوې بشځى سره مخ توركړی یا به
دیوه هلك سره په بدفعلى كولو سره ذلیله سى او كه څوك
په لاس نه ورغلل نو به په لاس منى خارجه وى ٹحكه چى
منى بیرته شاته نسی تلای. لكه څنگه چى د انجونو او
هلكانو سره بدفعلى حرامه ده، ټوله منع سوى شیان
حرام دی همدارنگه موټ و هل هم حرام دی چى په نوى
نسل كى عام سویدی. په حدیث شریف كى پردې هم
سخت عذاب دی، كه څوك په لاس باندى منى راوباسی

دقیامت په ورځ به دهغه په لاس کی حمل وی او ﴿ نَاقِحُ الْيَدُ ﴾ یعنی دلاس سره نکاح کوونکی یعنی په لاس سره منی ضایع کوونکی باندی په حدیث پاک کی لعنت راغلی دی. لهندا په حرامو موقعو کی شهوت پوره کول خو حرام دی لیکن حلال هم ډیره مه استعماله وه کنې صحت هم خرابیږی او په ذکر او عبادت کی هم خوند نسی اخستائی او اولاد هم کمزوی پیدا کیږی.

پدې خاطر د بزرگانو نصیحت دی چی منی وساته کله په پنځلس ورځو یا په یوه میاشت کی چی سخت خواهش وی نو ضرورت رفع که. وگوری شیر په کال کی یو وار صحبت کوی او دهغه څخه شیر پیدا کیږی، همدارنگه کوم خلگ چی په ډیر وخت کی صحبت کوی دهغو تکړه او دلاوره اولاد پیدا کیږی. لهندا دمایني سره په صحبت کی اعتدال ضروری دی کنې

ډیره جماع دمرگ سبب هم گرځيدلائی سي .
 زموږ پير حضرت پهولپوری رحمة الله عليه راته
 واورول چی يو عالم وو بنسخه ئې ډیره بنائسته وه کله
 چی به کورته دچلم ډکولو يا ديوکار دپاره داخل سو
 دماينې په ليدو سره به بې اختياره سو دونه صحبت ئی
 وکی چی شپږ میاشتی وروسته بی دمنی پرځای وینی
 راتللی بیا ئې حرارت پاته سو تردې حده چی تبه ئی تر
 هډو کو پوری ورسیده او آخیر ئې جنازه ووتل بنائست
 ئې ژوند واخستی . پدې خاطر درته وایم چی په حلال
 کی هم میانه روی وساته او حرامو ته خو بیخی مه
 ورنژدې کېږه . الله تعالی دی دعمل توفیق راکړی .

اللَّهُمَّ ارِنَا الْحَقَّ حَقًّا وَّارْزُقْنَا اتِّبَاعَهُ
 وَّارِنَا الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَّارْزُقْنَا اجْتِنَابَهُ

